

ירושלים, ח' בתמוז, תש"ע
20 ביוני, 2010
הס-215

תהליך הסקירה הפיקוחי (Supervisory review process)

מבוא

1. מסמך זה מתמקד במסגרת תהליך הסקירה הפיקוחי באופן שיחד עם הוראת נוהל בנקאי תקין 211 "הערכת נאותות הלימות ההון" משלים את אימוץ הנדבך השני של באזל II על ידי המפקח על הבנקים. המסמך מפרט בין היתר את הצעדים בהם עשוי המפקח על הבנקים לנקוט במהלך תהליך הסקירה הפיקוחי.
2. התהליך נועד להבטיח כי התאגידים הבנקאיים יקצו הון הולם על מנת לתמוך בכל הסיכונים הגלומים בעסקיהם, וכמו כן לעודד את התאגידים הבנקאיים לפתח ולהשתמש בטכניקות משופרות לניהול סיכונים לצורך ניטור וניהול סיכונניהם.
3. המפקח יעריך באיזו מידה הצליחו התאגידים הבנקאיים להעריך את צורכי ההון שלהם יחסית לסיכונניהם ויתערב היכן שידרש. מטרת יחסי גומלין אלו היא לטפח דו-שיח פעיל בין התאגידים הבנקאיים לבין המפקח, כך שבמקרה שיזוהו ליקויים, יינקטו צעדים מהירים והחלטתיים להפחתת הסיכון או להשבת ההון לרמה הנדרשת. בהתאם לכך, עשוי המפקח לאמץ גישה המתמקדת באופן מוגבר באותם תאגידים בנקאיים שפרופיל הסיכונים או ניסיונם בתחומי הפעילות השונים מחייבים תשומת לב כזאת.
4. המפקח מכיר בקשר המתקיים בין סך ההון המוחזק על ידי התאגיד הבנקאי כנגד החשיפה לסיכון ובין חוסנם ויעילותם של תהליכי ניהול הסיכונים והבקורות הפנימיות בו. ואולם, הגדלת סך ההון לא תיחשב לאופציה היחידה לטיפול בסיכונים מוגברים שבפניהם ניצב התאגיד הבנקאי. יש לשקול גם אמצעים אחרים לטיפול בסיכון, כגון חיזוק ניהול הסיכונים, הטלת מגבלות פנימיות, הגדלת ההפרשות והרזרבות, ושיפור הבקורות הפנימיות. יתרה מכך, אין לראות בהון תחליף לטיפול בתהליכי בקרה או ניהול סיכונים בלתי הולמים מיסודם.

I. עקרונות מרכזיים לסקירה פיקוחית

עיקרון 1: לתאגיד הבנקאי יהיה תהליך להערכת הלימות הונו הכוללת ביחס לפרופיל הסיכונים שלו ואסטרטגיה לשמירה על רמות ההון.

עיקרון 2 : המפקח יסקור ויעריך את הערכות הלימות ההון הפנימיות והאסטרטגיות של התאגידים הבנקאיים וכן, את יכולתם לבצע ניטור על יחסי ההון הפיקוחים ולהבטיח עמידה בהם. המפקח ינקוט בפעולות הפיקוחיות הנדרשות במקרה שלא תנוח דעתו מתוצאת תהליך זה.

5. המפקח יסקור בקביעות את התהליך שבו מעריך תאגיד בנקאי את הלימות ההון שלו, את פוזיציות הסיכון, את רמות ההון שנתקבלו ואת איכות ההון המוקצה. המפקח יעריך באיזו מידה מקיים התאגיד הבנקאי תהליך פנימי נאות להערכת הלימות ההון. הדגש בסקירה יהיה על איכות ניהול הסיכונים של התאגיד הבנקאי ועל הבקורות בגינם ולא יביא לידי כך שהמפקח ייטול על עצמו את תפקיד הנהלת התאגיד הבנקאי. הסקירה התקופתית עשויה לכלול צירוף כלשהו של הפעולות הבאות :

- בדיקות או ביקורות במשרדי התאגידים הבנקאיים (on-site) ;
- סקירה ממשרדי הפיקוח (off-site) ;
- דיונים עם הנהלת התאגיד הבנקאי ;
- סקירת עבודתם של מבקרים חיצוניים (כל עוד זו מתמקדת באופן נאות בסוגיות הון הכרחיות) ; ו-
- דיווח תקופתי.

6. ההשלכות המהותיות העלולות להיווצר כתוצאה מטעויות במתודולוגיה או בהנחות הניתוח האנליטי הפורמאלי על דרישות ההון, מחייבות את המפקח לסקירה מדוקדקת של הניתוח האנליטי הפורמאלי הפנימי של כל תאגיד בנקאי.

סקירת נאותות הערכת סיכון

7. המפקח יעריך באיזו מידה מגלמים בתוכם היעדים והתהליכים הפנימיים את מלוא טווח הסיכונים המהותיים שבפניהם ניצב התאגיד הבנקאי. המפקח יסקור גם את נאותות מדדי הסיכון המשמשים להערכת הלימות ההון ואת המידה שבה מדדי סיכון אלה משמשים גם ברמה התפעולית בקביעת מגבלות, הערכת ביצועי קווי עסקים ולהערכת סיכונים ובקרתם באופן כללי יותר. המפקח ישקול את תוצאות ניתוחי הרגישות ומבחני קיצון שערך התאגיד הבנקאי ואת האופן שבו תוצאות אלו באות לידי ביטוי בתכניותיו לגבי ההון.

הערכת הלימות ההון

8. המפקח יסקור את תהליכי התאגיד הבנקאי על מנת לקבוע כי :
- יעדי רמות ההון שנבחרו הינם מקיפים ורלוונטיים לסביבת הפעולה הנוכחית ;
 - רמות הון אלו מנוטרות ונסקרות היטב על ידי ההנהלה הבכירה ; ו-
 - תמהיל ההון הולם את אופי והיקף עסקי התאגיד הבנקאי.
9. המפקח יתייחס למידה בה התאגיד הבנקאי נערך לאירועים בלתי צפויים בעת קביעת רמות ההון. על ניתוח זה לכסות מגוון רחב של תנאים חיצוניים ותרחישים ובנוסף, רמת התחכום של

הטכניקות ושל מבחני הקיצון בהם נעשה שימוש צריכה לעלות בקנה אחד עם פעילויות התאגיד הבנקאי .

הערכת סביבת הבקרה

10. המפקח יתייחס לאיכות מערכות המידע בתאגיד הבנקאי ולאיכות הדיווחים להנהלת התאגיד הבנקאי, לאופן שבו סיכונים ופעילויות עסקיים מסוכמים (aggregated) ולאופן בו הגיבה ההנהלה בעבר לסיכונים משתנים ולהיווצרותם של חדשים.

11. בכל המצבים, רמת ההון של תאגיד בנקאי יחיד תיקבע בהתאם לפרופיל הסיכונים שלו, לנאותות תהליך ניהול הסיכונים ולנאותות הבקורת הפנימיות. גורמים חיצוניים, כמו השפעות מחזור העסקים והשפעות הסביבה המקרו-כלכלית, יובאו גם הם בחשבון.

סקירת הפיקוח לציות לתקני מינימום

12. על מנת שמתודולוגיות פנימיות, טכניקות להפחתת סיכון אשראי ואיגוח נכסים יוכרו למטרות הון פיקוחי, על תאגידים בנקאיים לעמוד במספר דרישות, לרבות סטנדרטים לניהול סיכונים ודרישות גילוי. באופן ספציפי, על תאגידים בנקאיים לתת גילוי למאפיינים של המתודולוגיות הפנימיות המשמשות אותם בחישוב דרישות הון מזעריות. כחלק מתהליך הסקירה הפיקוחי, המפקח על הבנקים יודא שהתאגיד הבנקאי ימלא אחר תנאים אלה באופן שוטף.

13. המפקח רואה בסקירת תקני המינימום והקריטריונים לכשירות חלק בלתי נפרד מתהליך הסקירה הפיקוחי תחת עיקרון 2. בקביעת תקני המינימום הובא בחשבון הנוהג הנוכחי במערכת הבנקאית ולפיכך, תקני מינימום אלה יספקו למפקח סדרה שימושית של בסיסי השוואה העולים בקנה אחד עם ציפיות הנהלת התאגיד הבנקאי לגבי ניהול סיכון יעיל והקצאת הון אפקטיביים.

14. לסקירה הפיקוחית תפקיד חשוב בהבטחת ציות לדרישות ולתנאים מסוימים שנקבעו עבור הגישות הסטנדרטיות. בהקשר זה, יהיה צורך מיוחד לוודא כי שימוש במכשירים מגוונים שיש בהם כדי להקטין את דרישות ההון המזערי מבוצע ומפורש על ידי התאגיד כחלק מתהליך ניהול סיכונים סדור, בדוק ומתועד כראוי.

תגובה פיקוחית

15. לאחר עריכת תהליך הסקירה המתואר לעיל, ינקוט המפקח בצעדים המתאימים אם לא נחה דעתו מתוצאות הערכת הסיכונים של התאגיד הבנקאי ומהקצאות ההון שהוא מיישם. המפקח ישקול מגוון צעדים אפשריים, כגון אלו המפורטים בעקרונות 3 ו-4.

עיקרון 3: המפקח מצפה מתאגידים בנקאיים לפעול מעל ליחסי ההון הפיקוחיים המזעריים ויוכל לדרוש מהם להחזיק הון מעבר לרמה המזערית הנדרשת.

16. לרשות המפקח עומדים מספר אמצעים על מנת להבטיח שתאגידים בנקאיים פועלים ברמת הון הולמת. בין שאר השיטות, המפקח עשוי לקבוע יחסי הון המהווים סף לפעולה או יעדים, או להגדיר קטגוריות של יחסי הון מעל יחסי המינימום (לדוגמה, הלימות הון טובה, הלימות הון נאותה) לזיהוי רמת הלימות ההון של התאגיד הבנקאי.

עיקרון 4: המפקח יתערב בשלב מוקדם כדי למנוע ירידה ברמת ההון מתחת לרמה המזערית הנדרשת לתמיכה במאפייני הסיכון של תאגיד בנקאי מסוים, וידרוש פעולה מתקנת מהירה במקרה בו רמת ההון אינה נשמרת או חוזרת לרמתה הנדרשת.

17. המפקח ישקול שורה של צעדים אם עלה החשש כי תאגיד בנקאי מסוים אינו עומד בדרישות המגולמות בעקרונות הפיקוחיים המנוסחים לעיל. צעדים אלה עשויים לכלול הגברת פעולות הניטור אחר התאגיד הבנקאי, הגבלה של חלוקת דיבידנדים, דרישה מהתאגיד הבנקאי לגבש וליישם תכנית הולמת להשבת הלימות הון, ודרישה מהתאגיד הבנקאי לגייס הון נוסף לאלתר. למפקח שיקול הדעת לשימוש בכלים המתאימים ביותר לנסיבות התאגיד הבנקאי ולסביבת פעילותו.

18. הגדלת ההון אינה בהכרח פתרון הקבע לקשייהם של תאגידים בנקאיים. יחד עם זאת, יישום של אחדים מן האמצעים הנדרשים (כגון שיפור המערכות והבקורות) עשוי להימשך זמן מה. לפיכך, הגדלת ההון יכולה לשמש אמצעי ביניים בזמן שהתאגיד הבנקאי מיישם אמצעים קבועים אחרים לשיפור מצבו. מרגע שאותם אמצעים קבועים יושמו והמפקח סבור כי הם אפקטיביים, הגדלת ההון כאמצעי ביניים יכולה להתבטל.

II. סוגיות ספציפיות המחייבות טיפול במסגרת תהליך הסקירה הפיקוחי

19. ניתן להצביע על מספר סוגיות חשובות שהמפקח יתמקד בהם באופן מיוחד בעת ביצועו של תהליך הסקירה הפיקוחי. סוגיות אלה כוללות מספר סיכונים מרכזיים שאינם מטופלים בצורה ישירה בהוראות ניהול בנקאי תקין מספר 203-208.

א. סיכון שיעורי ריבית בתיק הבנקאי (banking book)

20. סבר המפקח כי תאגיד בנקאי אינו מחזיק הון המתאים לרמת סיכון שיעורי הריבית, ידרוש מהתאגיד הבנקאי להקטין סיכון זה, להחזיק סכום הון ספציפי נוסף, או לנקוט בשילוב של שני אמצעים אלה. המפקח ייתן תשומת לב מיוחדת לקיומו של הון מספק בתאגידים בנקאיים "חריגים סטטיסטית" (outlier), בהם יש ירידה בערך הכלכלי בסכום העולה על 20% מסך ההון הראשוני והמשני, כתוצאה מזעזוע סטנדרטי בשיעור הריבית (200 נקודות בסיס) או שווה-ערך, כמתואר במסמך בנושא "עקרונות לניהול סיכון שיעורי הריבית ולפיקוח הרשויות" (Principles for the Management and Supervision of Interest Rate Risk).

ב. סיכון אשראי

מבחני קיצון לפי גישות IRB

21. המפקח יבחן את דרך ביצוע מבחני הקיצון לסיכון אשראי כחלק מדרישות ההון המנויות בדרישות ההון המזערי בקשר עם גישות מבוססות מודל פנימי. בנוסף יבחן המפקח אם יש לתאגיד הבנקאי די הון כדי לעמוד בתוצאות מבחני הקיצון לסיכון אשראי. במידה שקיים חוסר, המפקח יגיב בהתאם. התגובה תהיה כרוכה על פי רוב בדרישה מהתאגיד הבנקאי להפחית את סיכוניו ו/או להחזיק הון נוסף או לבצע הפרשות נוספות, כך שמקורות ההון הקיימים יוכלו לכסות את דרישות ההון המזערי ואת תוצאת מבחן הקיצון שחושבה מחדש.

הגדרה של כשל

22. המפקח יעריך את יישומה של ההגדרה הבסיסית לכשל על ידי תאגידים בנקאיים ספציפיים ואת ההשפעה שיש לכך על דרישות ההון. בפרט, המפקח יתמקד בהשפעתן של סטיות מן ההגדרה הבסיסית של כשל בהתאם לסעיף 456 להוראת ניהול בנקאי תקין מספר 204 (שימוש בנתונים חיצוניים או בנתונים פנימיים היסטוריים שאינם תואמים במלואם להגדרה הבסיסית של כשל).

סיכון שיווי

23. במקרה של חוסר שביעות רצון המפקח מהמהימנות, ההתאמה או היישום של קווי מדיניות ונהלים להפחתת סיכון אשראי, ידרוש המפקח מהתאגיד הבנקאי לנקוט פעולת תיקון מיידית או להחזיק הון נוסף כנגד הסיכון השיווי עד לתיקון הליקויים שנמצאו בהפחתת סיכון האשראי (CRM) לשביעות רצונו. לדוגמה, המפקח עשוי להורות לתאגיד בנקאי:

- לבצע שינויים בהנחות באשר לתקופות החזקה, מקדמי בטחון פיקוחיים, או תנודתיות (במסגרת גישה של מקדמי בטחון שלו);
- להכיר באופן חלקי במפחיתי סיכון אשראי (על כלל תיק האשראי או לפי קו מוצרים ספציפי); ו/או
- להחזיק הון נוסף בכמות ספציפית.

סיכון ריכוזיות אשראי

24. המפקח יעריך את מידת ריכוזיות סיכוני האשראי בכל תאגיד בנקאי, את דרך ניהולם של סיכונים אלה, ואת מידת התחשבות התאגיד הבנקאי בריכוזי סיכון אלה במסגרת הערכתו הפנימית את הלימות ההון. הערכות כאלה יכללו סקירות של תוצאות מבחני הקיצון שערך התאגיד הבנקאי. המפקח ינקוט בצעדים מתאימים במקרה שהסיכונים הנובעים מריכוזי סיכון האשראי אינם מטופלים כיאות על ידי התאגיד הבנקאי.

סיכון אשראי כלפי צד נגדי

25. תאגיד בנקאי שקיבל אישור להשתמש במודל פנימי לאמידת היקף חשיפתו או חשיפתו בעת כשל (EAD) לסיכון אשראי כלפי צד נגדי, חייב לנטר את הסיכונים המתאימים ולקיים הליכים להתאמת אומדני החשיפה החיובית הצפויה (EPE) כאשר סיכונים אלה הופכים למשמעותיים.

26. בעת הערכת המודל הפנימי המשמש לאמידת החשיפה החיובית הצפויה (EPE), המפקח יבחן את מאפייני תיק החשיפות היוצרות חשיפה לסיכון אשראי כלפי צד נגדי, ובפרט בתאגידים בנקאיים שקיבלו אישור לאמוד את ערך גורם האלפא. במסגרת הערכה זו, ייבחנו בעיקר את ההיבטים הבאים:

- רמת הפיזור של התיק (מספר גורמי הסיכון שאליהם נחשף התיק);
- הקורלציה של כשל (default) בין צדדים נגדיים; וכן
- המספר והרכב (granularity) של החשיפות כלפי צדדים נגדיים.

27. המפקח ינקוט בפעולות מתאימות במקרה שאומדני התאגיד לחשיפותיו או לחשיפה בעת כשל (EAD) על פי שיטת המודל הפנימי או האלפא אינם משקפים כיאות את חשיפתו לסיכון אשראי כלפי צדדים נגדיים. פעולות מסוג זה עשויות לכלול מתן הוראה לתאגיד הבנקאי לתקן את אומדניו, להחיל אומדן גבוה יותר לחשיפה או לחשיפה בעת כשל לפי שיטת המודל הפנימי או האלפא, או איסור על התאגיד הבנקאי להכיר באומדנים פנימיים של חשיפה בעת כשל למטרות הון פיקוחי.

28. בתאגידים בנקאיים המיישמים את המתודולוגיה הסטנדרטית, המפקח יבחן את הערכת התאגיד הבנקאי לסיכונים הגלומים בעסקאות היוצרות סיכון אשראי כלפי צד נגדי ואת הערכת התאגיד האם המתודולוגיה הסטנדרטית מצליחה להביא לידי ביטוי סיכונים אלה באופן נאות ומספק. אם המתודולוגיה הסטנדרטית אינה מביאה לידי ביטוי את הסיכון הטבוע בעסקאות הרלוונטיות של התאגיד הבנקאי (כפי שעשוי להיות במקרה של נגזרים מורכבים יותר מן הסוג שמעבר לדלפק), עשוי המפקח לדרוש מהתאגיד הבנקאי להחיל את שיטת החשיפה הנוכחית (ה-CEM) או את השיטה הסטנדרטית (ה-SM) על בסיס כל עסקה לגופה (דהיינו, ללא הכרה בהתחשבוניות נטו (netting) כלשהן).

ג. סיכון שוק

מדיניות ונהלים לכשירות התיק למסחר (trading book)

29. על המפקח יהיה להשתכנע כי המדיניות והנהלים לגבי כשירות התיק למסחר מגדירים בבירור את גבולות התיק למסחר של התאגיד, בהתאם לעקרונות הכלליים המפורטים בסעיפים 685 עד 689(iii) להוראת ניהול בנקאי תקין מספר 208, ועולים בקנה אחד עם היכולות והפרקטיקות של התאגיד הבנקאי לניהול סיכונים. המפקח צריך גם להשתכנע כי העברת פוזיציות בין התיק הבנקאי לתיק למסחר יכולה להתרחש רק בנסיבות מוגבלות ביותר. המפקח ידרוש מהתאגיד לשנות את מדיניותו ואת נהליו אם יתברר כי אין בהם די כדי למנוע רישום בתיק למסחר של

פוזיציות שאינן עונות על העקרונות הכלליים המפורטים בסעיפים 685 עד (iii) 689 להוראת ניהול בנקאי תקין מספר 208, או אם אין הם תואמים את היכולות ופרקטיקות ניהול הסיכונים של התאגיד הבנקאי.

III. היבטים אחרים של תהליך הסקירה הפיקוחי

שקיפות ונשיאה באחריות של המפקח

30. פיקוח על בנקים איננו מדע מדויק. בהתאם לכך, אין דרך להימנע מהיבטים של שיקול דעת בתהליך הסקירה הפיקוחי. המפקח יקפיד על מילוי חובותיו באופן שקוף ואחראי. כאשר נקבעות דרישות הון מעל למינימום עבור תאגיד בנקאי ספציפי, המפקח יסביר לתאגיד הבנקאי מה היו מאפייני הסיכון הספציפיים שהביאו לדרישה וכל פעולה מתקנת נדרשת.

הגברת תקשורת ושיתופי פעולה חוצי גבולות

31. פיקוח אפקטיבי על תאגידים בנקאיים גדולים מצריך דו-שיח הדוק ורציף בין התאגידים הבנקאיים לבין הפיקוח על הבנקים. בנוסף, יישום ההוראות בדבר הלימות ההון מצריך שיתוף פעולה מוגבר, על בסיס מעשי, בין הפיקוח על הבנקים בישראל לבין רשויות פיקוח במדינות שונות, בייחוד בכל הנוגע לפיקוח חוצה-גבולות על קבוצות בנקאיות בינלאומיות מורכבות.

32. ההוראות בדבר הלימות ההון לא משנות את אחריותו על-פי חוק של המפקח על הבנקים בפיקוח על המערכת הבנקאית וגם לא את ההסדרים לפיקוח על בסיס מאוחד (consolidated supervision) כפי שנקבעו בתקנים הקיימים של ועדת באזל. לפיכך, המפקח על הבנקים בישראל, בתפקידו כרשות מפקחת במדינת האם, אחראי לפקח על היישום של ההוראות בדבר הלימות ההון על ידי קבוצה בנקאית על בסיס מאוחד; המפקח על הבנקים במדינה מארחת אחראי לפקח על הישויות הפועלות במדינתו. על מנת להפחית מנטל הציות ועל מנת להימנע מארביטראז' פיקוחי, השיטות ותהליכי האישור המשמשים תאגיד בנקאי ברמת הקבוצה יתקבלו על ידי הפיקוח על הבנקים בישראל, כל עוד הם עומדים בדרישות המפקח. היכן שניתן, הפיקוח ימנע מעבודת אישור ותיקוף מיותרת ובלתי מתואמת, וזאת על מנת להקטין את נטל היישום המוטל על התאגידים הבנקאיים וכדי לשמר את המשאבים הפיקוחיים.

33. ביישום הוראה זו על קבוצות בנקאיות המנהלות פעילות בינלאומית בקנה מידה משמעותי במספר תחומי שיפוט, המפקח על הבנקים, בהיותו מפקח במדינה האם, יפעל להובלת פעולות התיאום עם רשויות הפיקוח במדינות המארחות. יובהר עם זאת, כי האחריות הפיקוחית על פי חוק של כל אחת מהרשויות הפיקוח לא משתנה.

34. המפקח תומך בגישה מעשית של הכרה הדדית, עבור תאגידים בנקאיים בעלי פעילות בינלאומית, כבסיס עיקרי לשיתוף פעולה בינלאומי בין רשויות הפיקוח. בהתאם לכך, בדרך כלל המפקח יכיר בגישות מקובלות להלימות הון בעת בחינת ישויות בנקאיות בעלות פעילות בינלאומית בתחומי שיפוט מארחים.

IV. תהליך סקירה פיקוחי על עסקאות איגוח

35. בנוסף לעיקרון של דרישות ההון המזערי שלפיו תאגידי בנקאיים יתחשבו במהות הכלכלית של עסקאות בבואם לקבוע את הלימות ההון, הפיקוח יבחן, לפי הצורך, אם התאגידי הבנקאיים עשו כן בצורה נאותה. כתוצאה מכך, הטיפול בהון הפיקוחי עבור חשיפות איגוח מסוימות עשוי להיות שונה מזה שנקבע בדרישות ההון המזערי, ובפרט במקרים שבהם דרישת ההון הכללית אינה משקפת כיאות ובמידה מספקת את הסיכונים שאליהם נחשף תאגיד בנקאי מסוים.

36. בין שאר הדברים, הפיקוח עשוי לבחון, במקרים רלוונטיים, את הערכת התאגיד הבנקאי את צרכי ההון שלו וכיצד היא משתקפת בחישוב ההון וכן את המסמכים של עסקאות מסוימות, על מנת לקבוע אם דרישות ההון תואמות את פרופיל הסיכון (לדוגמה, סעיפי החלפה substitution clauses). הפיקוח יבחן גם את אופן הטיפול של תאגידי בנקאיים בנושא אי התאמה במועדי הפירעון ביחס לפוזיציות שנשארו בחישובי ההון הכלכלי. ובפרט, הפיקוח יהיה זהיר בבחינת בניית אי התאמות במועדי הפירעון בעסקאות כדי להקטין באופן מלאכותי דרישות הון. בנוסף על כך, הפיקוח עשוי לבחון כיצד העריך התאגיד הבנקאי בחישובי ההון הכלכלי את המתאם בפועל בין נכסים במאגר וכיצד שיקף זאת בחישוביו. במקרים שבהם גישת התאגיד הבנקאי אינה נאותה לדעת המפקח, ינקטו הצעדים המתאימים. צעדים כאלה יכולים לכלול שלילה או הקטנה של הקלות בדרישות ההון במקרה של נכסים שיזם (originated) התאגיד הבנקאי, או הגדלת ההון הנדרש כנגד חשיפות איגוח.

משמעותיות העברת הסיכון

37. עסקאות איגוח יכולות להתבצע למטרות שאינן העברת סיכון אשראי (כגון מימון). במקרים אלה, עדיין עשויה להתבצע העברה מסוימת של סיכון אשראי. ואולם, על מנת שהתאגיד הבנקאי היזם יוכל לבצע הפחתות בדרישות ההון, העברת הסיכון הנגזרת מעסקת האיגוח צריכה להיחשב משמעותית. אם העברת הסיכון אינה נחשבת מספקת או נתפסת כבלתי קיימת כלל, עשוי הפיקוח לדרוש החלה של דרישת הון גבוהה יותר מזו שנקבעה בדרישות ההון המזערי, או לחילופין, לשלול מן התאגיד הבנקאי הקלת הון כלשהי בגין עסקאות האיגוח.

מתן תמיכה סמויה

38. אם נתברר כי תאגיד בנקאי כלשהו סיפק תמיכה סמויה ביותר ממקרה אחד, אותו תאגיד בנקאי יידרש לתת גילוי בציבור להפרה. במקרה זה ינקוט הפיקוח בצעדים המתאימים העשויים לכלול, בין היתר, את אחת הפעולות ברשימה הבאה:

- תישלל מהתאגיד הבנקאי האפשרות לטפול בדרישות ההון על נכסים שאוגחו בתנאים עדיפים למשך תקופה מסוימת שתקבע ע"י המפקח במדינה;
- התאגיד הבנקאי יידרש להחזיק הון כנגד כל הנכסים שאוגחו כאילו התאגיד הבנקאי יצר התחייבות כלפי אותם נכסים, וזאת על ידי החלת מקדם המרה למשקל הסיכון של נכסי הבסיס;
- למטרות חישובי הון, התאגיד הבנקאי יידרש לטפל בכל הנכסים שאוגחו כאילו נשארו במאזן;

- התאגיד הבנקאי יידרש על ידי המפקח להחזיק הון פיקוחי מעבר ליחס ההון המזערי המבוסס סיכון.

39. הפיקוח יבחן האם הייתה תמיכה סמויה וינקוט באמצעים פיקוחיים מתאימים כדי להפחית את השפעותיה. כל עוד מתבצעת הבחינה, יתכן כי ייאסר על התאגיד הבנקאי לבצע כל הקלה שהיא בהון בגין עסקאות איגוח מתוכננות (תקופת הקפאה). מטרת תגובת הפיקוח תהיה לשנות את התנהלות התאגיד הבנקאי ביחס למתן תמיכה סמויה, ולתקן את תפיסות השוק באשר לנכונות התאגיד הבנקאי לספק זכות חזרה עתידית מעבר לחובות חוזיות.

סעיפי קריאה (call)

40. כפוף לשיקול הדעת של המפקח, יתכן כי תידרש בחינה בטרם תאגיד בנקאי יבצע קריאה, אשר צפויה לכלול התייחסות ל:

- המניע להחלטת התאגיד הבנקאי לממש את הקריאה; וכן
- השפעת מימוש הקריאה על יחס ההון הפיקוחי של התאגיד הבנקאי.

41. המפקח עשוי גם לדרוש מהתאגיד הבנקאי להיכנס לעסקת המשך (follow-up transaction), במקרה הצורך, בהתאם לפרופיל הסיכון הכולל של התאגיד הבנקאי ולתנאי השוק הקיימים.

42. קריאה הקשורה בתאריכים תיקבע בתאריך שאינו קודם למשך חיי חשיפות האיגוח המשמשות כבסיס או לממוצע המשוקלל של חיי אותן חשיפות. בהתאם לכך, המפקח עשוי לדרוש תקופת המתנה מינימאלית בטרם ניתן יהיה לקבוע את תאריך הקריאה האפשרי הראשון. זאת כאשר קיימות, למשל, עלויות קבועות המשולמות מראש בעסקת איגוח בשוק ההון.

פירעון מוקדם

43. לתאגידים הבנקאיים צריכה להיות מדיניות שתתייחס למתן תגובה מיידית לשינויים שליליים או בלתי צפויים. הפיקוח ינקוט בפעולות המתבקשות אם סבר כי מדיניות זו אינה הולמת. פעולות כאלה יכולות לכלול, בין היתר, הוראה לתאגיד הבנקאי לקבוע קו נזילות ייעודי או הוראה להגדיל את מקדם ההמרה לאשראי עבור פירעון מוקדם, ובדרך זו להגדיל את דרישות ההון של התאגיד הבנקאי.

44. עבור פירעונות נשלטים (controlled), עשוי המפקח לבחון גם את התהליך שבאמצעותו תאגיד בנקאי קובע מהי התקופה המינימאלית הנדרשת לתשלום 90% מהיתרה שטרם נפרעה בנקודת הזמן של הפירעון המוקדם. במקרים שבהם סבור המפקח כי תהליך זה אינו נאות, ינקוט בפעולות המתאימות, כגון הגדלת מקדם ההמרה המיוחס לעסקה ספציפית או לסוג של עסקאות.